

FCI – Standard nr 61 / 21. 1. 2004 / D

BERNHARDIIN

(ST. BERNHARDSHUND (BERNHARDINER))

PÄRITOLU: : Šveits.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
AEG:

29.10. 2003.

KASUTUS: Seltsi-, valve- ja õuekoer .

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid ja šnautserid, molossid, šveitsi alpi karjakoerad .

Alarühm 2.2

Molossid. Mäestikukoerad.

Töökasseteta.

LÜHIKENE AJALOO LINE ÜLEVAADE:

11.sajandil rajasid mungad Grosse St.Bernhardi mäekurule, 2469 meetri kõrgusele üle merepinna, pelgupaigaks teekäijatele ja palveränduritele hospitsi. Alates 17.aastasaja keskpaigast peeti seal valve- ja kaitsekoertena suuri mäestikukoeri. Selliste koerte olemasolu on jäädvustatud pildina aastast 1695 ja dokumenteeritult hospitsi aktinotiitsis aastast 1707. Koerad kujunesid õige varsti seltsikoerteks ja erilisteks lumes ning udus eksinud rändurite päästekoerteks. Paljudes keeltes avaldatud kroonikad arvukatest koerte poolt valgest surmast päästetud inimestest ja suulised teated aastal 1800 koos Napoleoniga mäekuru ületanud sõduritelt levitasid 19.sajandil üle kogu Euroopa bernhardiinide, tollel ajal Barry-koerteks kutsutute, kuulsust ja legendaarne Barry kujunes päästekoerte prototüübiks. Bernhardiinide otsesteks eellasteks olid piirkonnas laialt levinud suured talukoerad, kellest mõne põlvkonna jooksul määratud ideaaltüübist tänapäevane tõug aretati. Heinrich Schumacher Berni-lähedasest Holligenist alustas esimesena 1867 oma koerte põlvnemistabelite koostamisega. Veebruaris 1884 seati sisse Šveitsi koerte tõuraamat ("*Schweizerische Hundestammbuch*" - *SHSB*); kõige esimene sissekanne selles on bernhardiin Leon, ja ka järgnevad 28 sissekannet on bernhardiinid. 15.märtsil 1884 loodi Baseli Šveitsi bernhardiiniklubi ("*Schweizerische St. Bernhardsclub*"). Seoses rahvusvahelise künoloogiakonverentsiga kuulutati 2.juunil 1887 bernhardiin ametlikult šveitsi koeratõuks ja koostati siduv tõustandard. Sellest ajast on bernhardiin Šveitsi rahvuskoeratõug.

ÜLDMULJE:

esineb kaks bernhardiinitüüpi:

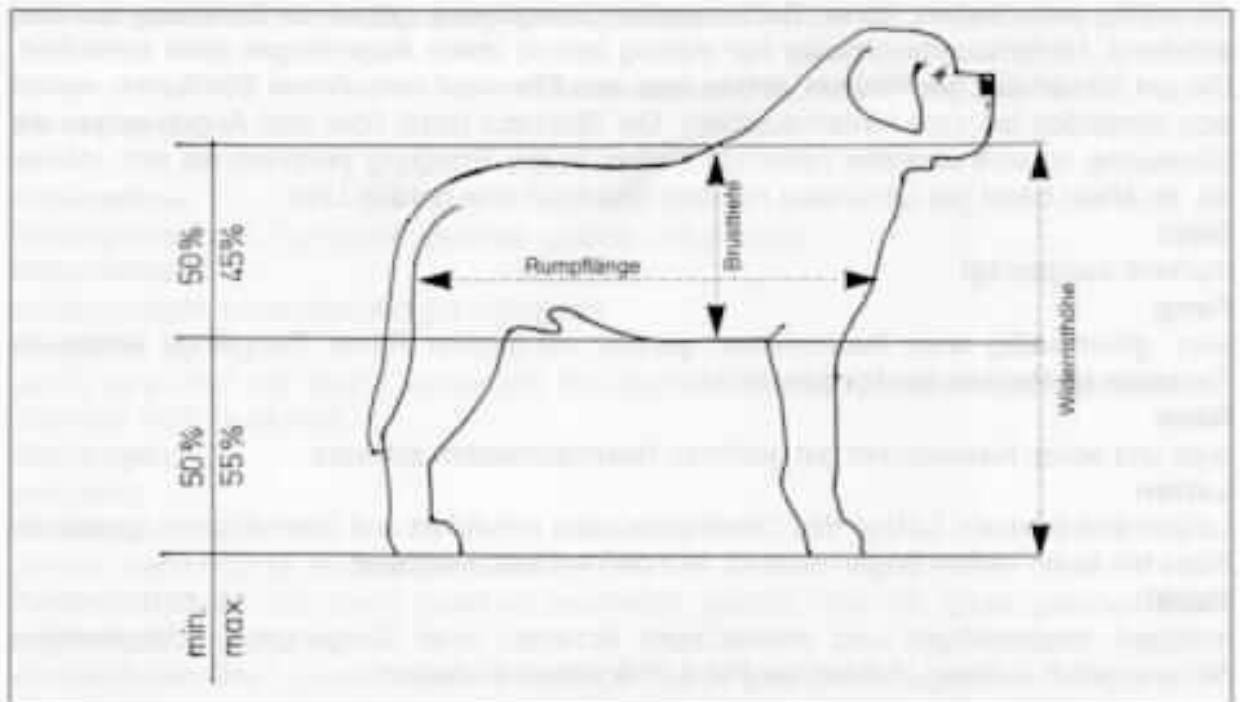
-lühikarvaline variant (*Stockhaar*-kahekihiline) ja

-pikakarvaline variant.

Mõlemad variandid on märkimisväärse suurusega, harmoonilise, tugeva, pingul ja lihaselise kehaga, imposantse pea ja tähelepaneliku pilguga.

OLULISED PROPORSIOONID:

- Ideaalproportsioonis turjakõrguse suhe kerepikkusesse (möödetult õlaliigesest istmikunukini) - 9 : 10.
- Ideaalsuhet turjakõrguse ja rinnasügavuse vahel vaata alljärgnevalt skeemilt.
- Pea kogupikkus on veidi suurem kui üks kolmandik turjakõrgusest.
- Koonu sügavuse (möödetuna koonutüve kohalt) ja koonu pikkuse suhe on napilt 2 : 1.
- Koon on veidi pikem kui üks kolmandik pea kogupikkusest.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Olemuselt sõbralik, rahuliku kuni elava temperamendiga, valvas.

PEA:

Massiivne, imposantne ja ilmekas.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Tugev, lai, nii profiilis kui eest vaadatuna veidi ümardatud; erutuse seisundis tõusevad kõrvade kinnituskohad laubaga samale sirgjoonele, külgedelt sujuvalt tugevasti arenenud, kõrgeks põsepartiiks ümarduv. Otsmik on koonu suunas järsult langev. Kuklakühm on vaid veidi rõhutatud. Ülemine kulmukaar on hästi arenenud. Laubalõikelt algav ja piki keskjoont üle lauba kulgeb kuklakühmu suunas otsmikuvagu. Otsmikunahast moodustuvad silmade kohale otsmikuvaoga ristisuunalised nahavoldid, mis tulevad erutuse korral selgemalt esile, muul ajal on need vähemärgatavad.

Üleminek laubalt koonule : Silmatorkavalt rõhutatud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : must, lai ja nurgeline; hästi avatud sõõrmetega.

Koon : Ühtlaselt lai. Ninaselg sirge, kerge vallikesega.

Mokad: Mokaservad on mustad. Ülamokad on hästi arenenud, paksud ja mitte liiga rippuvad, moodustavad nina suunas kulgeva laia kaare. Suunurk jääb nähtavaks.

Lõuad / Hambad : Nii üla- kui alalõuad on tugevad, laiad, ühepikkused. Hästi arenenud, korrapärane ja täielik käärtaoline või otsehambumus.

Lubatav on tiheda kontaktiga äraspidine käärhambumus. PM 1 (premolaar) ja M3 puudumisse võib suhtuda sallivalt.

Silmad : Keskmise suurusega, tumepruunist kuni pähklipruunini, suhteliselt sügava asetusega, sõbraliku ilmega. Soovitav on loomulik, tihedalt liibuv silmalaug; lubatud on ülalau väike nurgake ja veidi nähtava limaskestaga alalau nurgake. Lauservad peavad olema täielikult pigmenteerunud.

Kõrvad : Keskmise suurusega, kõrge ja laia asetusega. Kõrvaleht on hästi arenenud. Kõrv on painduv, ümaratipulise kolmnurga kujuline; tagaserv pöörduv veidi külgsuunas, eesserv põskemööda liibuv.

KAEL:

Jõuline ja piisava pikkusega; mõõdukalt arenenud kurgu- ja kaelalotiga (*Wamme*).

KERE:

Üldine : Üldmuljelt imposantne, harmooniline, kompaktne ja hästi lihaseline.

Turi : Selgelt väljendunud.

Selg : Lai, tugev, kindel; seljajoon kulgeb turjast puusadeni sirgelt ja horisontaalselt.

Laudjas : Pikk, veidi laskuv, läheb sujuvalt üle sabatüveks.

Rind : Rinnakorv on suhteliselt sügav ja hästi kaarduvate roietega, olemata tünnikujuline; mitte sügavam kui küünarnukkideni ulatuv.

Köht ja alajoon : Tahasuunas veidi ülestõmbunud.

SABA:

Tüvest lai ja tugev. Saba on pikk ja raske, viimane sabalüli ulatub vähemalt kannaliigeseni; rahuolekus sirgelt alla rippuv või alumise kolmandiku võrra kergelt kaardunud; erutudes kõrge asetusega.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED :

Üldine : Esijalad on eest vaadatuna sirge ja paralleelse, suhteliselt laia seisuga.

Õlad : Labaluud on kaldus asetusega, lihaselised ja tihedalt liibuvad.

Õlavarred : Labaluudest pikemad; labaluu ja õlavarre vaheline nurk ei ole liiga nüri.

Küünarliigesed : Liibuvad.

Küünarvarred : Sirged, tugevaluulised, kuiva lihastikuga.

Kämblad : Eest vaadatult püstloodis küünarvarre pikendusena; külgvaates kerge nurga all.

Esikäpad : Laiad, tugevate, tihedalt liibuvate ja hästi kumerduvate varvastega.

TAGAJÄSEMED :

Üldine: Tagajäsemed mõõdukate nurkadega ja lihaselised; tagant vaadatuna paralleelsed ja mitte liiga kitsa asetusega.

Reied: Jõulised, lihaselised, laiade kintsudega.

Põlveliigesed: Hästi arenenud, mitte välja- ega sissepoole pööratud.

Sääred: Kaldu asetusega, üsna pikad.

Kannaliigesed: Kergelt nurgitunud ja kompaktsed.

Pöiad: Tagantvaates püstise ja paralleelse asetusega.

Tagakäpad: Laiad, tugevate, tihedalt liibuvate ja hästi kumerduvate varvastega.

Lisavarvastesse võib suhtuda sallivalt senikaua, kuni ei esine liikumistakistust.

LIIKUMINE:

Hea tagajala tõukega harmooniline, hoogne liikumine, mille juures jääb selg stabiilseks ja kindlaks. Esi- ja tagakäpad liiguvad edasi sirgjooneliselt.

KARVKATE

KARV :

Lühikarvaline variant (*Stockhaar- kahekihiline*): Kattekarv tihe, sile, tihedalt liibuv ja jäme. Aluskarv rikkalik. Kintsud väheldaste pükstega, saba on tihedakarvaline.

Pikakarvaline variant (*Langhaar*): Keskmise pikkusega sirge kattekarv rikkaliku aluskarvaga. Näoosa ja kõrvad on kaetud lühema karvaga; puusadel ja laudjal on karv sageli veidi laineline; esijalad on narmaslippudega; tugevate pükstega kintsud; saba kohev.

VÄRVUS :

Põhivärv valge, millel väiksemad või suuremad punakaspruunid laigud (laigulised; *Plattenhunde*) või kuni turjalt kintsudeni katkematult kulgeva punakaspruuni kattega (mantliga; *Mantelhunde*). Nendega samaväärne on nn. rebitud mantel (kattest läbi murdnud valged laigud). Lubatud on ka vööndiline punakaspruun. Pruunikaskollane on sallitav. Soovitav on tume ääristus peas. Mustjas looritus kehal on sallitav.

Ettenähtud valged värvimärgised: Rind, käpad, sabaots, koonuvõru, lauk ja laik kuklal.

Soovitavad värvimärgised: Valge kaelus, sümmeetriline tume mask.

SUURUS :

Turjakõrgus : Minimaalmõõt isastel : 70 cm
Minimaalmõõt emastel: 65 cm

Maksimaalmõõt isastel: 90 cm

Maksimaalmõõt emastel: 80 cm

Koeri, kelle turjakõrgus on lubatust suurem ei või diskvalifitseerida seni, kuni nad on säilitanud harmoonilise üldmulje ja nende liikumine on korrektne.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- puudulikult väljendunud sootüüp
- mitteharmooniline üldilme
- suurusega võrreldes liiga lühikesed jalad (madalajalgsus)
- võimsad voldid peas ja kaelal
- liiga lühike või liiga pikk koon
- väljapoole rippuvad alamokad
- hammaste puudumine (peale PM1 ja M3). Väikesed hambad (eriti lõikehambad)
- kerge ülehambumus
- heledad silmad
- väär silmalaugude liibuvus
- nõgus või kühmus selg
- tõusev või järsult laskuv laudjas
- selja kohal rullis saba
- ettenähtud värvimärgiste puudumine
- kõverad või väljapöörduvad esijalad
- jäigad, O- või X-seisuga tagajalad

- väär liikumine
- krussis karv
- mittetäielikult või puudulikult pigmenteerunud ninapeegel, ninaümbrus, huuled ja lauservad
- väär alusvärv, nt punakaspruunid pritsmed valgel taustal

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- ebakindel iseloom, agressiivsus
- alahambumus, silmatorkav ülehambumus
- sinised silmad (klaassilm)
- ektroopium, entroopium
- üleni valge või üleni punakaspruun karvkate (alusvärvi puudumine)
- muuvärviline karvkate
- minimaalsuurusest väiksem turjakõrgus

Kõik selgelt psüühiliste kõrvalekalletega või arenguhäiretega koerad tuleb diskvalifitseerida.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Käesolev, muudetud tõustandard astub jõusse alates aprillist 2004.a.

Maret Kärdi tõlge

saksakeelsest originaalist veebruar, 2004.

heaks kiidetud EKL juhatuses 22.04.2004 protokoll nr 4